

บทที่ 4

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

4.1 สรุปผลการวิจัย

ในการศึกษาการนำน้ำทึ้งจากโรงงานน้ำยาลงขั้นมาบำบัดบนดินโดยใช้รดในสวนปาล์มน้ำมัน ซึ่งได้ทำการทดลองในสวนปาล์มน้ำมันของบริษัท วงศ์บันพิท จำกัด อ.อ่าวลึก จ.กระบี่ เพื่อศึกษาประสิทธิภาพและหาเกณฑ์ในการบำบัดที่เหมาะสม การศึกษาลักษณะของดินและน้ำท่าจากการนำน้ำทึ้งจากโรงงานน้ำยาลงขั้นมาตรสวนปาล์มน้ำมัน ผลการทดลองสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ระบบบำบัดบนดินสามารถบำบัดน้ำทึ้งจากโรงงานน้ำยาลงขั้นได้ โดยการนำมารดสวนปาล์มน้ำมัน ซึ่งระบบสามารถลดปริมาณสารอินทรีย์ ของแข็งแขวนลอย และปริมาณในไนโตรเจนในน้ำทึ้งได้ ทำให้น้ำทึ้งมีคุณภาพดีขึ้น แต่ส่วนใหญ่ยังไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำทึ้งจากโรงงานอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรม เนื่องจากน้ำทึ้งที่เข้าระบบบำบัดบนดินมีค่าปริมาณสารอินทรีย์ ของแข็งแขวนลอย และปริมาณในไนโตรเจนในน้ำทึ้งที่ค่อนข้างสูง โดยระบบบำบัดขั้นต้นมีเพียงการเติมอากาศ 2 ม่อ ไม่มีบ่อผ่อง

2. เกณฑ์การบำบัดที่เหมาะสมสำหรับระบบบำบัดโดยดิน โดยใช้น้ำทึ้งจากโรงงานน้ำยาลงขั้นในสวนปาล์มน้ำมันแสดงดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 เกณฑ์การบำบัดที่เหมาะสมสำหรับระบบบำบัดโดยดิน โดยใช้น้ำทึ้งจากโรงงานน้ำยาลงขั้นในสวนปาล์มน้ำมัน

Parameter	Watering frequency	
	Daily	Weekly
Hydraulic Loading Rate, cm/week	< 3	< 3
BOD ₅ Loading Rate, g BOD ₅ /m ² .d	< 5	< 5
COD Loading Rate, g COD/m ² .d	< 14	< 14
TKN Loading Rate, g TKN/m ² .d	< 2.5	< 2.5
Expected Removal Efficiency, %		
COD	< 71	< 80
TKN	< 52	< 69
SS	< 67	< 78

3. แปลงทดลองที่ร่นน้ำทึ่งสัปดาห์ละครึ่งจะมีประสิทธิภาพในการบำบัดน้ำดินดีกว่า แปลงทดลองที่ร่นน้ำทึ่งทุกวัน โดยแปลงทดลองที่มีการร่นน้ำทึ่งสัปดาห์ละครึ่งมีประสิทธิภาพในการบำบัด COD, TKN และ SS ทุกแปลงรวมกันเฉลี่ยเท่ากับ 80%, 69% และ 78% ตามลำดับ ส่วนแปลงทดลองที่มีการร่นน้ำทึ่งทุกวันมีประสิทธิภาพในการบำบัด COD, TKN และ SS ทุกแปลงรวมกันเฉลี่ยเท่ากับ 71%, 52% และ 67% ตามลำดับ

4. ในแปลงทดลองที่มีอัตราการร่นน้ำทึ่งต่อที่สุดของการรดสัปดาห์ละครึ่ง (แปลง W4 อัตรา rate $10.7 \text{ m}^3/\text{week}$) จะมีประสิทธิภาพในการบำบัดโดยรวมดีที่สุด โดยประสิทธิภาพในการบำบัด COD, TKN และ SS เท่ากับ $81.7 \pm 12.7\%$, $74.1 \pm 18.3\%$ และ 80.0 ± 15.9 ตามลำดับ

5. จากการศึกษาคุณสมบัติของน้ำทึ่งจากโรงงานน้ำยาขึ้นที่ทำการทดลองกับโรงงานน้ำยาขึ้นอื่น ๆ พบว่า คุณสมบัติของน้ำทึ่งจากโรงงานน้ำยาขึ้นที่ทำการทดลองมีค่าสารอินทรีย์สูงกว่า โรงงานน้ำยาขึ้นอื่น ๆ เนื่องจากระบบน้ำบัดน้ำเสียของโรงงานมีเพียงการเติมอากาศ 2 บ่อ สำหรับระบบบำบัดน้ำเสียของโรงงานอื่น ๆ มีทั้งการเติมอากาศและบ่อผึ่งหลายบ่อ

6. จากการศึกษาลักษณะของดินพบว่า การนำน้ำทึ่งจากโรงงานน้ำยาขึ้นมาดูดซึมน้ำมันไม่ส่งผลให้ดินเป็นดินเค็ม และยังเป็นการเพิ่มในโตรเรน ฟอสฟอรัส และโพแทสเซียม ให้แก่ดิน รวมทั้งการนำน้ำทึ่งจากโรงงานน้ำยาขึ้นมาดูดซึมน้ำมันจึงไม่ส่งผลกระทบให้ดินมีคุณสมบัติที่ไม่เหมาะสมสำหรับการปลูกปาล์มน้ำมันภายใต้ระยะเวลาที่ทำการศึกษา เมื่อพิจารณาระดับความอุดมสมบูรณ์ของดินพบว่า ดินก่อน ดินระหว่างการทดลองที่มีการดูดซึมน้ำทึ่งจากโรงงานน้ำยาขึ้น เป็นระยะเวลา 4 เดือน และดินหลังการทดลองที่มีการดูดซึมน้ำทึ่งจากโรงงานน้ำยาขึ้น เป็นระยะเวลา 9 เดือน มีระดับความอุดมสมบูรณ์อยู่ในระดับปานกลางเหมือนกัน ซึ่งแสดงว่าการนำน้ำทึ่งจากโรงงานน้ำยาขึ้นมาดูดซึมน้ำมันไม่ส่งผลกระทบต่อระดับความอุดมสมบูรณ์ของดิน คือไม่ทำให้ดินมีระดับความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำลง

7. จากการศึกษาลักษณะของน้ำทึ่งพบว่าการนำน้ำทึ่งจากโรงงานน้ำยาขึ้นมาดูดซึมน้ำมันส่งผลให้น้ำทึ่งมีค่าฟอสฟอรัสทึ่งหมวดเพิ่มขึ้น สำหรับพารามิเตอร์อื่น ๆ ของลักษณะของน้ำทึ่งมีค่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน จากการจัดประเภทแหล่งน้ำตามประเภท และมาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินพบว่าแหล่งน้ำทึ่งที่ทำการศึกษาจัดอยู่ในประเภทที่ 4 ซึ่งหมายถึง หมายถึง แหล่งน้ำประเภทที่ได้รับน้ำทึ่งจากกิจกรรมบางประเภท และสามารถเป็นประโยชน์เพื่อการอุปโภคและบริโภค โดยต้องผ่านการฆ่าเชื้อโรคตามปกติ และผ่านกระบวนการปรับปรุงคุณภาพน้ำเป็นพิเศษก่อน และสามารถเป็นประโยชน์เพื่อการอุตสาหกรรม

8. จากการศึกษาผลของผลผลิตปาล์มน้ำมันที่เกิดขึ้นขณะที่รอดด้วยน้ำทิ้งจากโรงงานน้ำย่างขึ้นพบว่า การใช้น้ำทิ้งมาลดสวนปาล์มน้ำมันทำให้ผลผลิตของปาล์มน้ำมันมีค่าสูงกว่าแปลงที่ไม่มีการรอดด้วยน้ำทิ้ง

9. ค่าใช้จ่ายในการเดินท่อและปรับพื้นที่เพื่อการบำบัดน้ำดิน และค่าไฟฟ้าในการสูบน้ำทิ้งสำหรับระบบบำบัดโดยดิน โดยใช้น้ำทิ้งจากโรงงานน้ำย่างขึ้นในสวนปาล์มน้ำมันแสดงรายละเอียดดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ค่าใช้จ่ายในการเดินท่อและปรับพื้นที่เพื่อการบำบัดน้ำดิน และค่าไฟฟ้าในการสูบน้ำทิ้ง

ค่าใช้จ่ายในการเดินท่อและปรับพื้นที่		
รายการ		
ค่าอุปกรณ์และติดตั้งระบบ	21,525	บาท
ค่าแรงคนงานชุดดิน	10,000	บาท
รวม	31,525	บาท
พื้นที่ที่ทำการทดลอง	10.6	ไร่
ค่าใช้จ่ายในการเดินระบบ	2,977	บาท/ไร่

ค่าไฟฟ้าในการสูบน้ำทิ้งลดสวนปาล์มน้ำ		
รายการ		
ขนาดเครื่องสูบน้ำที่สูบน้ำทิ้งไปลดสวนปาล์มน้ำมัน	75	HP
	56	kW
จำนวนชั่วโมงที่สูบน้ำทิ้งไปลดสวนปาล์มน้ำมัน	9.65	Hr
หน่วยไฟฟ้าเท่ากับ	542.8	kWh
สมมติค่าไฟฟ้าเท่ากับ	4.75	บาท/kWh
รวมค่าไฟฟ้าต่อสัปดาห์	2,578	บาท
ปริมาณน้ำทิ้งที่นำมาลดแปลงทดลอง	270	ลูกบาศก์เมตร/สัปดาห์
ค่าไฟฟ้าต่อปริมาณน้ำทิ้งที่สูบทอน้ำ	9.50	บาท/ลูกบาศก์เมตร

4.2 ข้อเสนอแนะ

1. การนำน้ำทึ้งจากโรงงานน้ำยาหางขั้นมาตรฐานป้าล์มน้ำมันในปริมาณมาก พบว่าหล่อในบริเวณที่รดนำทึ้งจะเริ่มเปลี่ยนเป็นสีเหลืองและตายในที่สุด เนื่องจากหล่อได้รับปริมาณในโตรเจนในนำทึ้งมากเกินไป ดังนั้นจึงควรลดนำทึ้งในอัตราการลดที่เหมาะสม
2. เมื่อนำน้ำทึ้งจากโรงงานน้ำยาหางขั้นมาบำบัดนิดนิโดยการนำมาตรฐานป้าล์มน้ำมัน เป็นเวลา 10 เดือน พบว่าจะมีตะกอนนำทึ้งอยู่ภายในแปลงท่อต่อและในร่างรับนำทึ้งท้ายแปลง ทำให้ประสิทธิภาพในการบำบัดนิดนิดลดลง เนื่องจากตะกอนนำทึ้งที่อยู่บนผิวน้ำดินขัดขวางไม่ให้น้ำทึ้งไหลซึ่งลงสู่ดินและทำให้น้ำทึ้งไหลซึ่งลงสู่ดินได้น้อยลง ทำเกิดการบำบัดนิดนิดลดลง จึงต้องมีการขุดลอกตะกอนนำทึ้งออกจากแปลงที่รดนำทึ้งอยู่เสมอ ดังนั้นการนำน้ำทึ้งจากโรงงานน้ำยาหางขั้นมาบำบัดนิดนิในสวนป้าล์มน้ำมันควรทำการลดปริมาณตะกอนในนำทึ้งให้มากที่สุด
3. ในงานวิจัยนี้จะเป็นแนวทางหนึ่งในการนำน้ำทึ้งจากอุตสาหกรรมอื่นๆ เช่น อุตสาหกรรมป้าล์มน้ำมัน อุตสาหกรรมแปรรูปอาหารทะเล เช่น เป็นต้น มาบำบัดนิดนิโดยการนำมาตรฐานป้าล์มน้ำมัน แต่ต้องวิเคราะห์ลักษณะนำทึ้งก่อนว่ามีความเหมาะสมในการนำมาใช้หรือไม่ เช่น ในนำทึ้งมีในโตรเจนเพียงพอหรือมากเกินไปหรือไม่ มีค่า pH ที่เหมาะสมในการนำมาใช้หรือไม่ เป็นต้น
4. การศึกษาลักษณะของดินครัวที่ทำการวิเคราะห์ชาต้อหารในพืชด้วย เพื่อให้ทราบสมดุลของชาต้อหารที่เกิดขึ้น รวมทั้งการศึกษาคุณภาพของน้ำฝนในขณะทำการทดลองด้วย เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ผลการทดลอง
5. การใช้น้ำทึ้งจากโรงงานน้ำยาหางขั้นมาตรฐานป้าล์มน้ำมัน เป็นการช่วยลดค่าใช้จ่ายแทนการใส่ปุ๋ยและยังเป็นการลดต้นทุนในการสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย

4.3 การเผยแพร่ผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยคณาจารย์ได้ทำการเผยแพร่ผลงานวิจัย โดยการนำเสนอที่ความวิจัยของนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ ในการประชุมวิชาการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ 10 ที่จัดโดยสมาคมวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมแห่งประเทศไทย และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ณ โรงแรม บี พี สมิธานีช เมื่อ วันที่ 23-25 มีนาคม 54 จำนวน 2 บทความ ดัง

1. การบำบัดน้ำทึ้งจากโรงงานน้ำยางขึ้นโดยใช้การบำบัดโดยดินในสวนปาล์มน้ำมัน (Treatment of concentrated latex effluent by land treatment in oil palm plantation),
พัชร สนั่นพัฒนาวงศ์, อุdem ผล พีชนีพูลบี้, สมพิพย์ ค่านธิวนิชย์, พรพิพย์ ศรีแดง, พนาลี ชีวกิตาการ และ เจิดจรรย์ ศิริวงศ์
2. ลักษณะของดินและน้ำท่าจากการบำบัดน้ำทึ้งจากโรงงานน้ำยางขึ้นโดยใช้การบำบัดโดยดินในสวนปาล์มน้ำมัน (Soil and runoff characteristics from treatment of concentrated latex effluent by land treatment in oil palm plantation), เพ็ญนา ทองประไพ, อุdem ผล พีชนีพูลบี้, สมพิพย์ ค่านธิวนิชย์, พรพิพย์ ศรีแดง, พนาลี ชีวกิตาการ และ เจิดจรรย์ ศิริวงศ์

และกำลังอยู่ในระหว่างการเขียนบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสารวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมไทย

นอกจากนี้ยังได้จัดการประชุมเพื่อถ่ายทอดผลการวิจัย โดยทำการเสนอผลการวิจัยในที่ประชุมโดยได้เชิญตัวแทนโรงงานอุตสาหกรรมยางพาราและน้ำมันปาล์ม ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี และ กระเบื้องเข้าร่วมประชุม ณ ห้องประชุม 1 อาคารสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี เมื่อ 20 เมษายน 2554